

Cíl, organizace a atmosféra hodiny (podíl hospitací komplexní inspekční činnosti s výskytem hodnoceného jevu)

Hodnocený jev	ZŠ (2. stupeň)		Gymnázia		Maturitní obory SOŠ		Nematuritní obory SOŠ	
	přírod. před.	celkem	přírod. před.	celkem	přírod. před.	celkem	přírod. před.	celkem
Nejpozději po skončení vyučovací hodiny byl žákům cíl zřejmý	70 %	67 %	72 %	70 %	74 %	69 %	67 %	62 %
Hodina měla spád, byla dobře organizačně promyšlena a realizována	61 %	62 %	64 %	68 %	52 %	62 %	54 %	55 %
Hodina působila na žáky jednotvárně	21 %	20 %	20 %	16 %	31 %	21 %	30 %	23 %
Téměř všichni žáci pracovali po většinu hodiny se zájmem	67 %	67 %	70 %	73 %	51 %	66 %	33 %	58 %
Ve vztahu k učiteli a mezi žáky panovala v průběhu hodiny příjemná atmosféra	73 %	74 %	72 %	78 %	78 %	78 %	61 %	72 %

Pozn.: Kategorie „přírod. před.“ zahrnuje fyziku, chemii, přírodopis/biologii, zeměpis/geografii a jiné přírodovědné předměty.

3.3.2 Metody, formy a obsah výuky

Průběh vzdělávání v přírodovědných předmětech je zásadním způsobem utvářen volbou metod a forem vlastní výuky. Vyučovací hodiny přírodovědných předmětů byly v tomto ohledu častěji realizovány s využitím metod a forem výuky vyžadujících nižší aktivitu žáků, přičemž na středních školách byla více než polovina hodin dominantně vedena hromadnou (frontální) výukou, která navíc byla o něco častěji hodnocena jako méně účelná ve srovnání s jinými metodickými přístupy (viz tabulka č. 7). Indikuje to rozsáhlé příležitosti pro obohacení průběhu vzdělávání prostřednictvím účelnějšího střídání metod a forem výuky, přičemž pozitivní podpůrnou roli v tomto ohledu může hrát v hodinách pozorované časté spojení obsahu výuky s řešením reálných situací ze života žáků (viz tabulka č. 7).

Metody a formy výuky je ovšem potřeba vnímat v širších souvislostech konkrétních vzdělávacích situací a vyvarovat se zjednodušujících pohledů na správnost či nesprávnost některých metod a forem výuky. Takto více než čtyři pětiny navštívených hodin, které byly dominantně vedeny metodami hromadné (frontální) výuky, byly hodnoceny jako rozhodně či spíše účelné pro dané výukové situace. Důležitým doprovodným aspektem bylo v tomto ohledu nastavení vlastní hodiny, kdy jako více účelný byl hodnocen přístup, při němž učitel nastavil podmínky a podněty pro následnou aktivitu žáků, a naopak jako méně účelný přístup, kdy aktivním byl především učitel, nikoli žáci.¹³ Zároveň je žádoucí zohlednit komplexní vztah volených metod a forem výuky, vzdělávacích výsledků žáků a dalších vzdělávacích cílů, neboť například sekundární analýza k mezinárodnímu šetření PISA z roku 2015 ukazuje na negativní vztah četnosti využití badatelsky orientovaných (moderních) metod výuky a úspěšnosti žáků v testu přírodovědné gramotnosti, a to především v případě některých skupin žáků (např. žáci s nižším socioekonomickým statutem). Zpráva však zároveň hovoří o pozitivním vlivu těchto metod výuky na motivaci a sebedůvěru žáků.¹⁴

13 V prvním případě bylo neúčelné využití hromadné (frontální) výuky zaznamenáno jen ve 2 % navštívených hodin přírodovědných předmětů na základních školách, v nichž se tato metoda a forma výuky vyskytovala dominantně, zatímco ve druhém případě ve více než 30 % hodin.

14 LEBEDA, T. et al. (2018). *Vliv složení třídy, metod uplatňovaných učitelem a využívání technologií na výsledky českých žáků. Sekundární analýza PISA 2015*. Praha: Česká školní inspekce.

